

ארגון המורים הדתיים בישראל

הסתדרות הפעול המזרחי בא"י

בשדה חז"ד

בטאון לשאלות חינוך והוראה

רוח' ابن גבירול, 166, תל-אביב, תיבת דואר 22233

טלפונים: 444151, 440316

עיצוב והפקה - סטודיו אסתטיקס טל': 03-5795074

הוצאת לאור - הוצאה "הلال"

ב"ה

מערכת:

שמיריה בן צור - יו"ר

ד"ר שמחה פישר

ד"ר דוד צורייאל

גד דעדי

פנינה מدلון

צביה לבובי

עמרם אסולין

מוחיר המערכת

abhängig חביבי

שנת השלושים ושלוש חוברת ט-י תש"ז

תוכן העניינים

■ משולחן המערכת

ברכה למורים / שמיריה בן צור

■ מקרא

4 . . המבנה האמנוטי של ספר בראשית, אריה סולה - נתניה

22 . . הדרמה במקרא, ד"ר ניסן אריט - חיפה

■ תושבע"פ

39 . . מקראות בתורה ללא הכרע, רבקה נגה - תל-אביב

45 . . פשטוטנו הגאנונית של רשיי, מרדכי טופר - תל-אביב

55 . . הוראת הגמרא בדרך הלמידה הפעילה, הרב יהודה שורץ - גוש עציון

■ בשדה החינוך

56 . . חדש מפני יישן ווציאו - מבחר גישות ודרךים בחינוך בראשי מקורותינו, ראובן

מאמו - ירושלים

74 . . הנחיתות מורות בבתי ספר ט"ט, רחל שרליין (רוסטרובסקי) - נתניה

79 . . הזיכרון והזיכרון, נתן שפירא - פ"ת

■ צחות לשון

83 . . קנאת ר' יהודה אלחריזי לשפה העברית, אהרון גימאי - בני ברק

87 . . מילוניים לתלמידים, רבקה גלעדי - ירושלים

■ מתרור הארץ

98 . . הפעלת תלמידים ב ביקור בבית הכנסת העתיק בבית אלף, אבי שעון -

קובצת יבנה

101 . . יום שדה מימיitic בטיל חינוכי, דן יהב - תל-אביב

■ בשדה ספר

108 . . יונה בר-מעוז/מחלקה לתנ"ך, אוניברסיטת בר-אילן, רמת-גן

על הספר: א. סימון: שני פירושי ראב"ע לתרי עשר, מהדורה מדעית מבוארת,

הוצאת אוניברסיטת בר-אילן, רמת-גן

הוראת גمرا בדרכם הלמידה הפעילה

הרבי יהודה שורץ, גוש עציון

ווארת טוגניה בגמרא צריכה להיות בנזיה על יסודות דרכי המחשבה העיקריים שלה. רק לאחר שברנו לעצמנו כיצד חשבים חכמי התלמוד, ולמה הם חשבים בדרכם הייחודיים, נוכל להציג את דרכי ההוראת הסוגיות.

האמוראים כמו גם התנאים עסקו בתלמוד, שהוא פירוש והרחבה על המשנה. דרך הלימוד הייתה דרך של עיון, השוואת מקורות, הצגת מקרים דומים, שאלות ותשובות ומשא ומתן. אין ספק שהיתה זאת דרך של למידה ועיון פעילים.

עלינו לנצל את היסודות הללו כאשר נבוא לתכנן דרך של למידה פעילה בגמרא, דרך אשר בה יהיו שותפים המורה והתלמידים כאחד, ביצירה, בבדיקה, בעיון ובניתו. נדגים סוגיא מסוימת בבא מעיטה דף ג. אשר ניתוחה יעדית את סגנון הלימוד הפעיל כדוגם להוראה פעילה בגמרא. הדוגמא מבוססת על נסיוון בהדרcht תלמידי ישיבה המכשירים עצם להוראה; והעסקים בהתנסות מעשית בההוראת גمرا.

הלמידה הפעילה יכולה להתאים לסגנון הלימוד היישיבתי כאשר יש לתלמידים ולמורה מסגרת של "סדר", שיכל להיות מוקדש ללימוד פעיל ויצירתי.

החינוך בהצעה הוא בכך שלימוד ה"סדר" יהיה מתוכנן לפרטיו, יהיה קשור לבניה ול貌פי של הסוגיא, ובמיוחד לעקרונות של הלמידה הפעילה, אשר בה החלק האקטיבי של פעילות התלמידים גדול הרבה יותר, על חשבון ההוראה הפרונטלית של המורה.

ההצעה כוללת עיון מוקדם של המורה בסוגיא ושלשה דפי עבודה המשקפים את פעילותם ומעורבותם של התלמידים.

מציג תחילת את חלקו הסוגיא ומרכיביה. הצעה זאת מהווה מכשיר בעל חשיבות עצמאית לחינוך התלמידים לקריאה וכונה בגמרא.

א. **תני ר' חייא.** מנה לי לבדוק ולהלן אומר אין לך בידי כלום, והudyים מעדים אותו שיש לו 50 זה, נתן לו 50 זו וישבע על השאר.

שלא תהא הוועצת פיו גזולה מהעדאת עזים מקל וחומר.

שנתיים אוחזין בטלית וכו'.
והאanca ביוון דתפיס, אין טהדי דמאי דתפיס האי זדקה הוא,
ומאי דתפיס האי זדקה הוא.
וקתני ישבע.

ב. ותנא תונה

ג. מי

שלא תהא הודעת פיו גזולה מהעדאת עדים מק"ו?
שלא תאמר הודעת פיו הוא דרמה רחמנא שבועה עליה כדרכה.
מן מה אמרה תורה מודה במקצת הטענה ישבע?
חזקת אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
והאי בכוונה בעי דנכפירה.
והא דלא כפריה ממשום שאין אדם מעיז פניו.
והאי בכוונה בעי דלחידה ליה,
והא דלא אוזי, אשטמוני היא דקה משתמש מיניה,
סביר עד דחוו ליה זוזי ופרענא ליה.
ואמר רחמנא רמי שבועה עליה, כי היכי דלווי ליה בכוונה.
העדאת עדים דליך למייר היכי אימא לא.

ג. אבל

קמ"ל קל וחומר.

ה. ומאי

ומה פיו שאין מהייבו ממון מהיבתו שבועה
עדים שמחיבין אותו ממון איינו דין שמחיבין אותו שבועה.
מבנה הסוגיא באופן תמציתי הוא כדלהלן:

א. הברייתא של ר' חייא, מהחדש דין שבועה על "עדות במקצת" של העדים.

ב. סיוע מהמשנה לדברי הברייתא.

ג. ברור המשפט "שלא תהא הודעת פיו גזולה מהעדאת עדים מק"ו".

ד. אמר מוסגר ובו הסבר בשם הרבה על דין שבועת מודה במקצת.

ג. המשך ברור המשפט הניל.

ה. הסבר הק"ו והמשך הדין בו.

לאור המבנה הזה ניתן להציג את השלבים הבאים במהלך השיעור:

1) לימוד חלק ד. דין "מודה במקצת" הרגיל.

2) לימוד חלק א. דין "העדות במקצת".

3) לימוד חלק ב. הסיוע מהמשנה לדין "העדות במקצת".

4) לימוד חלק ג-ה. השוואת דין מודה במקצת הרגיל, לדין העדות על חלק מהתביעה, והק"ו.

השיעור יפתח בהשוואה דין מודה במקצת לדין כופר בכל, והסביר הסברה של רבה לדין מודה במקצת.

החוליה הקשה בסוגיה היא ה"תנאי תונאי", ההוכחה לדין של ר' חייא מהמשנה. لكن חוליה זו טובחר ע"י הצגה גרפית של הבריתא מול המשנה.

הסביר הקל וחומר יבוא בשלב האחרון, בהשוואה של דין מודה במקצת לדין העדים. התלמידים יכינו את הקטע לאחר שיקבלו מראש את מבנה הסוגיה. הם ייעינו ברשיי ויתבקשו להבהיר כל חלק וחלק מתلكי הסוגיה בנפרד!
בשיעור יחבר המורה את הקטעים למערכת אחת, וזאת לאחר לבון כל חלק בפני עצמו ובסדר שהוצע לעיל.

להלן הצעה לדפי עבודה שילווא את השיעור.

דף עבודה א' - הכנה לפני לימוד הסוגיה.

דף עבודה ב' - ישמש במהלך הלימוד.

דף עבודה ג' - סיכום וחזרה לאחר לימוד הסוגיה.

דף עבודה לתלמיד מס' 1.

בבא מציעא דף ג'.

הסוגיה המתחילה בנקודותים בדף ג. (תני ר' חייא) מתחלקת לחלקים אחדים על פי ההצעה המפורטת להלן:

(כאן תבוא הסוגיה כפי שהוצגה לעיל.)

שאלות

- 1) באר המונחים **תני, תנא תנונא**, בעזרת מיליון תלמודי.
- 2) בחלק ד' עונה רבה על השאלה, מדוע מחייבת התורה את המודה במקצת בשבועה. א. מצא בתורה את המקור לכך שמודה במקצת חייב בשבועה.
ב. באר את תשובה רבה לשאלת זו.
- 3) בהצעת חלוקת סוגיה מתפצל כביכול חלק ג' לשניים - מדוע?
- 4) באר היחס בין חלק א' לחלק ב'.

דף עבודה לתלמיד מס' 2.

בבא מציעא דף ג'.

- עיין שוב במבנה סוגיה כפי שהיא מובאת בדף העבודה מס' 1.
- 1) בחלק ב' מביאה הגמרא סיוע לדברים הנזכרים בברייתא שבחלק א'.
השוואה בין המקרים באופן כזה שיובהר במה הסיוע.
ברייתא: מנה לך בידי והלא אומר אין לך בידי כלום.
משנה -

ברייתא: והעדים מעדים אותו שיש לו 50 זוז.

משנה -

בריתא: נתן לו 50 זוז וישבע על השאר.

משנה -

האמנס המשנה ובריתא דומים בדיקו? מה ההבדל?

2) בעורת הקל וחומר לומדת הגمرا את דין השבועה בבריתא.

העתק את הקל וחומר ואת פירכתו.

קל

וחומר

פירכה

ז' עבוזה לתלמידי מס' 3.

בבא מציעא ז' ג.

חוור שוב לבניה הסוגיא כפי שהיא מובאת בדף העבודה מס' 1.

1) משפט המפתח בסוגייתנו הוא: "שלא תהיה הودעת פיו גדולה מהעדאת עדים מקל וחומר", מדוע?

2) רמב"ס הלכות טען ונטען סוף פרק ד', כתוב:
"מינה לי בידך, אין לך בידי כלום, והעדים מעידין עליו שעדיין יש לו אצלך חמישים, פסקו כל הגאנונים הלכה שישלם חמישים וישבע על השאר שלא תהא הודעת פיו גדולה מהעדאת עדים".

על מה לפי דעתך מבוסט פסק זה של הרמב"ס?

3) מה יהיה הדין לדעתך במקרה הבא.

2 כדי יין הפקדתי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום והעדים מעידין עליו שיש בידיך יין אחד.
נמק!

סיכום

דף העבודה המתוכנים בצורה מדורגת, מובילים את התלמיד מעיון ב"לבנים" המרכיבים את הסוגיא, ומדיוון ב"מלט" המחבר את ה"לבנים" יחד, אל התבוננות "בבנייה" שלו, בסוגיא השלימה.
השותפות של המורה עם התלמידים בלמידה הפעילה בדרך זו, יכולה להתבטא בצורה אחרת, עם התקדמות התלמידים, ולאחר רכישת מימוןויות שיצדקו מטלות נספנות, שיקחו התלמידים על עצמם.